

OBSAH

Slovo úvodem	5
1. Asertivita jako součást komplexu sociálních dovedností	9
1.1. Nejednotnost ve vymezování pojmu	10
1.2. Umění být sám sebou	15
1.3. Varianty členění asertivity	18
1.4. Ani pasivně, ani útočně	21
1.5. Verbální a neverbální dialogy	26
2. Zamyšlení nad teoretickými východisky výkladu asertivity	32
2.1. Svoboda a odpovědnost, rozhodování a vina	32
2.2. Opravdová volba a svoboda s pravidly	36
2.3. Sebeovládání a aktivní překonávání neúspěchu	38
2.4. Umět, chtít, moci, smět a muset	42
2.5. Potřeba i nutnost sociální interakce	45
3. Asertivita v pedagogických podmínkách	48
3.1. Dynamika vztahu dospělý a dítě – hra sociálních rolí	48
3.2. Autorita učitele a zdravé sebevědomí žáků	53
3.3. Asertivní výchovné působení ve školním prostředí	59
3.4. Pravidla metody asertivní kázně L. a M. Canterových	62
4. Vzájemný respekt a úcta v partnerském vztahu	66
4.1. Desatero práv a jedno navíc	66
4.2. Nezapomínejme na druhého člověka	75
5. Možnosti uplatnění a nácviku asertivity v pedagogické interakci	84
5.1. Obsahová struktura modelu asertivních dovedností	84
5.2. Elementární asertivní dovednosti komunikace	88
5.3. Prosazení (odmítnutí) požadavku	97

5.4. Postupy vyrovnávání se s kritikou	105
5.5. Vyjádření komplimentu a zvládání hněvu	113
6. Využití asertivního výcviku ve výuce na školách	118
6.1. Lze učit asertivní dovednosti ve škole?	118
6.2. Ukázka osnovy kursu asertivity a možná cvičení	122
Závěr	127
Přílohy	128
Literatura	176